

**КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА;
СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА;
ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ**

УДК 343.163(477)

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2024.2.34>

Валерія Сергіївна Гнатенко,

кандидат юридичних наук,

Харківський національний університет внутрішніх справ,

кафедра кримінального процесу та організації

досудового слідства (доцент);

 <https://orcid.org/0000-0003-1714-6164>,

e-mail: vista0028@gmail.com

**ФУНКЦІОНАЛЬНА СКЛАДОВА КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУАЛЬНОГО СТАТУСУ КЕРІВНИКА ОРГАНУ ПРОКУРАТУРИ**

Досліджено функції керівника органу прокуратури у кримінальному провадженні як невід'ємну складову його кримінального процесуального статусу. Визначено наявні підходи до розуміння поняття «кримінальний процесуальний статус» і його аналогів. Наголошено на доцільності виокремлення функції процесуального керівництва, державного обвинувачення, організаційно-управлінської та квазісудової контрольної функції керівника органу прокуратури у кримінальному провадженні. На підставі аналізу положень Кримінального процесуального кодексу України, які наділяють керівника органу прокуратури процесуальними повноваженнями, встановлено, що частина з указаних функцій керівником органу прокуратури реалізовується залежно від його конкретної посади (Генеральний прокурор, керівник обласної прокуратури тощо).

Ключові слова: кримінальний процесуальний статус, керівник органу прокуратури, функції, повноваження, кримінальне провадження.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Правосуб'єктність учасників кримінального провадження, їхня функціональна роль є складовою їхнього кримінального процесуального статусу. У фаховій літературі цьому питанню присвячено чимало уваги як на рівні наукових статей, так і на рівні монографій. У загальному розумінні прокурор як учасник кримінального провадження посідає важливе місце та переважно бере участь у кримінальному провадженні як процесуальний керівник, здійснюючи прокурорський нагляд за додержанням законності, прав та свобод людини і громадянина на стадії досудового розслідування, так само

він здійснює функцію державного обвинувачення на подальших судових стадіях кримінального провадження. Саме в аспекті цих двох основних функцій органів прокуратури та їхніх посадових осіб зазвичай розглядається їхній правовий статус у кримінальному провадженні. Однак поза увагою науковців залишається ще одна форма участі прокурора у кримінальному провадженні як керівника органу прокуратури. Він як і прокурор (процесуальний керівник) та прокурор, що здійснює державне обвинувачення, є учасником кримінального провадження, хоча й бере участь у ньому доволі обмежено. Слід констатувати, що у зв'язку з уведенням в Україні правового режиму воєнного стану до ст. 615 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) були внесені зміни, які значно розширили процесуальний статус керівника органу прокуратури у кримінальному провадженні, що здійснюється в умовах воєнного стану. Вказане розкриває актуальність проблеми визначення функцій, повноважень (прав, обов'язків та їх гарантій), юридичної відповідальності вказаного суб'єкта кримінального процесу. У цій роботі ми ставимо за мету визначити поняття та основні елементи кримінального процесуального статусу керівника органу прокуратури як учасника кримінального провадження (суб'єкта кримінального процесу).

Стан дослідження проблеми

Кримінальний процесуальний статус прокурора у кримінальному провадженні досліджували у своїх працях такі науковці, як В. В. Долежан, П. М. Каркач, М. В. Косюта, І. Є. Марочкін, Ю. Є. Полянський, М. В. Руденко, Г. П. Середя, В. В. Сухонос, О. М. Толочко, П. В. Шумський, М. К. Якимчук та ін. Водночас проблеми визначення кримінального процесуального статусу керівника органу прокуратури залишились невирішеними, зокрема в частині уточнення його функціонального призначення у кримінальному провадженні.

Мета і завдання дослідження

На основі теоретичних положень про поняття кримінального процесуального статусу учасників кримінального провадження (суб'єктів кримінального процесу) за *мету* дослідження поставлено сформулювати поняття та коло функцій керівника органу прокуратури, що є основою для подальших досліджень його кримінального процесуального статусу. Мета дослідження буде досягнена шляхом поступового виконання таких *завдань*: аналіз наявних у науковій літературі підходів до визначення поняття «кримінальний процесуальний статус» та окреслення його функціональної складової щодо керівника органу досудового розслідування через аналіз його повноважень, передбачених КПК України.

Наукова новизна дослідження

На підставі сучасних уявлень про поняття кримінального процесуального статусу в науці кримінального процесу та аналізу положень кримінального процесуального законодавства сформульовано коло функцій керівника органу прокуратури у кримінальному провадженні. Обґрунтовано актуальність наукових розробок у цьому напрямі. Також визначено підходи до розуміння змісту поняття «кримінальний процесуальний статус керівника органу прокуратури».

Виклад основного матеріалу

Першою з наявних проблем визначення кримінального процесуального статусу керівника органу прокуратури є конкретизація предмета дослідження. Йдеться про обсяг та співвідношення понять «правовий статус», «процесуальний статус» та «кримінальний процесуальний статус». Іноді в літературі, у паралельних за предметом дослідженнях, можна зустріти підхід, коли дослідники застосовують категорію «правовий статус». Наприклад, правовий статус керівника органу досудового розслідування [1], правовий статус керівника місцевої прокуратури у кримінальному процесі [2], правовий статус прокурора як учасника угоди про визнання винуватості [3], правовий статус прокурора у виконавчому провадженні [4], правовий статус прокурора в запобіганні кримінальним правопорушенням у кримінально-виконавчих установах закритого типу [5]. Іноді в аналогічних дослідженнях використовують поняття «процесуальний статус», зокрема процесуальний статус керівника органу досудового розслідування [6], процесуальний статус експерта у кримінальному провадженні [7], процесуальний статус особи, щодо якої обвинувальна діяльність здійснюється без повідомлення про підозру [8]. Так само можна зустріти термін «кримінальний процесуальний статус», наприклад кримінальний процесуальний статус іншої особи, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування [9], кримінально-процесуальний статус викривача [10].

У зв'язку з вищевикладеним постає питання щодо співвідношення згаданих категорій та необхідності пошуку найбільш оптимального варіанту і такого, який би більш точно відображав зміст цього кримінального процесуального явища. І власне, відповідь на нього лежить у площині співвідношення цих юридичних категорій за обсягом. На наше переконання, всі вони співвідносяться як родові, видові та безпосередні поняття, де категорія «правовий статус» є родовим поняттям, адже може бути застосована до будь-якого суб'єкта права в цілому, незалежно від його галузевої належності. Так, правовий статус керівника органу прокуратури включає адміністративний, трудовий і кримінальний процесуальний статуси. Це все різновиди та складові його правового статусу як загального поняття. Адже

він є суб'єктом декількох видів правовідносин: адміністративного, трудового та кримінального процесуального характеру. Як суб'єкт державно-владних повноважень він є учасником адміністративно-правових відносин, як працівник органів прокуратури – учасником трудових правовідносин, як суб'єкт кримінального процесу – учасником кримінальних процесуальних правовідносин. При цьому такі правовідносини мають як матеріальний, так і процесуальний характер.

Наступна категорія, що входить до предмета нашого розгляду, – «процесуальний статус». Указане поняття, на нашу думку, має родові значення. Воно відображає правове становище певного суб'єкта, який бере участь у правовідносинах виключно процесуального характеру, тобто нематеріального. Можна вести мову про процесуальний статус певного суб'єкта у приватноправових або ж публічно-правових процесуальних відносинах. Наприклад, прокурор є учасником кримінального процесу, а може бути й учасником адміністративного чи цивільного процесу. Щодо останнього можна навести приклад подання цивільного чи адміністративного позову в межах реалізації ним функції із представництва інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України¹ та ст. 53 Кодексу адміністративного судочинства². Таким чином, поняття «процесуальний статус» передбачає та описує правосуб'єктність прокурора в цивільному, адміністративному та кримінальному процесах, які так само є безпосередніми складовими цього поняття.

Поняття «кримінальний процесуальний статус», як вже згадувалось, має безпосередній характер у розглядуваній ієрархії поряд із такими категоріями, як «цивільний процесуальний статус» та «адміністративний процесуальний статус» прокурора. Таким чином, він характеризує правосуб'єктність прокурора або керівника органу прокуратури виключно як учасника кримінального процесу.

У зв'язку з викладеним убачається більш доцільним у кримінальних процесуальних дослідженнях застосовувати термін «кримінальний процесуальний статус». Інші згадані підходи як ширші за змістом неточно відображають зміст цього явища власне у кримінальному процесі.

---

¹ Цивільний процесуальний кодекс України : Закон України від 18.03.2004 № 1618-IV // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (дата звернення: 22.04.2024).

² Кодекс адміністративного судочинства : Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 22.04.2024).

На підставі викладених думок перейдемо до розгляду наявних у науковій літературі підходів до визначення поняття та складових кримінального процесуального статусу учасника кримінального провадження в цілому, що дасть нам змогу досягти мети щодо встановлення розуміння та змісту кримінального процесуального статусу керівника органу прокуратури як відокремленого суб'єкта кримінального процесу.

Правовий статус керівника місцевої прокуратури у кримінальному процесі досліджувала О. І. Назарук. Цінність цього наукового доробку полягає в тому, що, вивчаючи правовий статус керівника місцевої прокуратури у кримінальному процесі (себто кримінальний процесуальний статус), вчена приділяє значну увагу його правовому статусу в цілому. Науковиця слушно наголошує, що «правовий статус прокурора – багатоаспектне поняття, оскільки його необхідно розглядати з позицій загального правового статусу людини й громадянина, галузевого правового статусу, який знаходить свою реалізацію у нормах адміністративного, трудового права, права соціального забезпечення та інших галузей і, нарешті, спеціального правового статусу, який регламентується законодавством України, що визначає нормативно-правове регулювання діяльності прокуратури як усередині її системи, так і у сфері позаслужбових відносин працівників прокуратури» [2, с. 168–169]. Вчена також наголошує на тому, що у структурі правового статусу керівника органу прокуратури слід виокремлювати організаційну та функціональну складові. Так, організаційна складова правового статусу прокурора охоплює: порядок його набуття; порядок проходження служби; порядок припинення статусу прокурора; засоби забезпечення статусу [2, с. 171]. Вбачається, що тут, власне, йдеться не про кримінальний процесуальний статус керівника, а про елементи адміністративного і трудового правового статусу. Однак зазначені елементи також мають значення для можливості участі керівника органу прокуратури в кримінальному провадженні, адже прямо визначають його дієздатність як суб'єкта кримінальних процесуальних відносин.

По суті, про це згадує й сама вчена, зазначаючи, що «керівник місцевої прокуратури зобов'язаний вживати певних організаційних заходів безпосередньо для кримінального провадження, і хоча такі повноваження регламентуються нормами кримінального процесуального права, за своєю правовою природою вони є повноваженнями організаційно-управлінського характеру» [2, с. 172].

До функціональної складової кримінального процесуального статусу прокурора належать повноваження, пов'язані з реалізацією певної функції органів прокуратури та обумовлені конкретною прокурорською посадою. Функціональна складова правового статусу

керівника органу прокуратури у сфері кримінального провадження залежить від функцій органів прокуратури в цілому, які реалізуються у кримінальному провадженні [11, с. 69]. Так, М. В. Косюта вважає, що прокуратура, реалізуючи загальнодержавну функцію охорони правопорядку, здійснює покладені на неї функції, які визначаються як вид діяльності прокуратури, спрямованої на досягнення цілей і виконання завдань у межах предмета її відання і компетенції [12, с. 52]. М. І. Мичко під функціями органів прокуратури розглядає загальні напрями її діяльності, які закріплені в законі й здійснюються з використанням специфічних форм та методів у межах точно określених повноважень [13, с. 6].

У доктрині кримінального процесу визначають три основні функції: обвинувачення, захист і вирішення справи по суті. Водночас А. М. Давиденко зауважує, що діяльність прокурора у кримінальному провадженні складається із двох функцій: охорони прав та законних інтересів учасників кримінального провадження й підтримання законності, а також обвинувачення (кримінальне переслідування) осіб, які вчинили кримінальне правопорушення [14, с. 225–226]. Не можна також не погодитись із твердженням, що діяльність прокурора у кримінальному процесі є поліфункціональною, передбачає реалізацію різних функцій залежно від стадії кримінального процесу [15, с. 15].

Слід зазначити, що функція керівника органу досудового розслідування відрізняється від функції прокурора – процесуального керівника (на стадії досудового розслідування) та прокурора, що підтримує державне обвинувачення (на судових стадіях кримінального провадження). Вказане детермінується його повноваженнями, визначеними кримінальним процесуальним законом. Насамперед слід наголосити на тому, що в п. 19 ч. 1 ст. 3 КПК України¹, де визначається вичерпний перелік учасників кримінального провадження з боку обвинувачення, законодавець не визначає керівника органу прокуратури, там зазначається саме прокурор, а не керівник органу прокуратури, який є відокремленим суб'єктом.

Указане на перший погляд свідчить про те, що законодавець не вважає керівника органу прокуратури стороною обвинувачення у кримінальному провадженні. Однак ця теза спростовується через дослідження його повноважень на стадіях кримінального провадження з перегляду судових рішень. Йдеться про те, що Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки), керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, керівники обласної прокуратури та

---

¹ Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 22.04.2024).

їхні заступники згідно з ч. 4 ст. 36 КПК України наділені правом на подання апеляційної чи касаційної скарги, а так само й заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами незалежно від їх участі в судовому провадженні.

Вони також мають право змінювати або відмовлятися від апеляційної чи касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами, що внесені як ними особисто, так і прокурорами прокуратур нижчого рівня. Так само вони мають право брати участь у вказаних судових провадженнях.

Постає логічне питання: беручи участь у судовому провадженні, подаючи апеляційну чи касаційну скаргу, яку процесуальну функцію виконує керівник органу прокуратури – наглядову чи обвинувачення? Відповіді на це питання чинний КПК України не містить. Проте вбачається, що все ж таки йдеться про здійснення ним функції обвинувачення.

Однак можна вести мову про виконання керівником органу прокуратури наглядової функції у кримінальному провадженні. По-перше, він здійснює процесуальне керівництво слідчим. Зокрема, функцію процесуального керівництва у кримінальному провадженні керівник органу прокуратури виконує з моменту початку досудового розслідування та до моменту призначення ним прокурора – процесуального керівника. На це вказує передбачений ч. 6 ст. 214 КПК України обов'язок слідчого (дізнавача) повідомляти керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування.

Крім того, Генеральний прокурор, керівники обласних та окружних прокуратур, їхні заступники мають право скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих та прокурорів нижчого рівня, що також вказує на виконання ними наглядової функції за додержанням законів під час проведення досудового розслідування (ч. 6 ст. 36 КПК України).

По-друге, у кримінальних провадженнях щодо окремих категорій осіб він наділений додатковими повноваженнями з процесуального керівництва. Зокрема, Генеральний прокурор (виконувач обов'язків Генерального прокурора) має виключне повноваження вносити до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення народним депутатом або суддею Вищого антикорупційного суду. Наприклад, письмове повідомлення про підозру депутату місцевої ради, депутату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевому голові чи адвокату здійснюється Генеральним прокурором, його заступником або керівником обласної прокуратури.

Генеральний прокурор (виконувач обов'язків Генерального прокурора) погоджує клопотання про дозвіл на затримання народного

депутата, обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту, проведення обшуку, порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, а також про застосування негласних слідчих (розшукових) дій та має інші повноваження, передбачені главою 37 КПК України.

Крім того, керівник органу прокуратури виконує й організаційно-управлінську функцію щодо призначення та заміни прокурорів у конкретному кримінальному провадженні, зокрема й формування групи прокурорів, визначає старшого прокурора такої групи, який керуватиме діями інших прокурорів (ст. 37 КПК України). Він може замінити прокурора через неефективне здійснення ним нагляду за дотриманням законів під час проведення досудового розслідування.

Слід також згадати, що в умовах воєнного стану за певних обставин керівник органу прокуратури може виконувати також контролюючу функцію суду. Законом України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення окремих положень досудового розслідування в умовах воєнного стану» від 27 липня 2022 р. № 2462-IX до ст. 615 КПК України були внесені зміни, які дозволяють керівнику органу прокуратури виконувати повноваження слідчого судді щодо розгляду клопотань слідчого, погоджених із прокурором, або клопотань прокурора щодо застосування заходів забезпечення кримінального провадження та проведення гласних та негласних слідчих (розшукових) дій¹. Указані повноваження є унікальними та притаманні лише керівнику органу прокуратури у кримінальному провадженні. Таким чином, керівник органу прокуратури підміняє повноваження слідчого судді щодо реалізації ним функції судового контролю, що вказує на квазісудовий характер такої функції.

Висновки

Підсумовуючи викладене, вбачаємо за доцільне наголосити на декількох основних висновках. По-перше, наявні в сучасній науковій літературі підходи до визначення кримінального процесуального статусу учасників кримінального провадження (суб'єктів кримінального процесу) через застосування термінів «правовий статус» та «процесуальний статус» є неточними, хоча й не зовсім неправильними. Їх застосування значно розширює зміст цієї категорії, що є нелогічним. По-друге, функції керівника органу прокуратури у кримінальному

---

¹ Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення окремих положень досудового розслідування в умовах воєнного стану : Закон України від 27.07.2022 № 2462-IX // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2462-20> (дата звернення: 22.04.2024).

провадженні є ядром, або основою, щодо визначення його кримінального процесуального статусу в цілому, що зумовлено тісним зв'язком цієї категорії з його повноваженнями (правами та обов'язками) у кримінальному провадженні, а це відкриває можливість для дослідження інших складових його статусу. По-третє, було встановлено, що керівник органу прокуратури у кримінальному провадженні залежно від ситуації може виконувати чотири функції: процесуального керівництва, державного обвинувачення, організаційно-управлінську та квазісудову контрольну.

Список бібліографічних посилань: 1. Сакал В. М. Правовий статус керівника органу досудового розслідування. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 2 (10). С. 182–192. 2. Назарук О. Правовий статус керівника місцевої прокуратури у кримінальному процесі. *Історико-правовий часопис*. 2016. № 1 (7). С. 168–173. 3. Кісліцина І. О. Правовий статус прокурора як учасника угоди про визнання винуватості. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2015. Вип. 35, ч. 2, т. 3. С. 172–177. 4. Сергієнко Н. А. Правовий статус прокурора у виконавчому провадженні: реалії та перспективи. *Право і суспільство*. 2019. № 6. С. 98–105. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736-2019-6-1-17>. 5. Стрелюк Я. Правовий статус прокурора в запобіганні кримінальним правопорушенням у кримінально-виконавчих установах закритого типу. *Підприємництво, господарство і право*. 2021. № 6. С. 196–200. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.6.31>. 6. Сичов С. О. Процесуальний статус керівника органу досудового розслідування // Актуальні питання досудового розслідування та тенденції розвитку криміналістичної методики : тези доп. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 21 листоп. 2018 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2018. С. 178–180. 7. Дуфенюк О. М. Процесуальний статус експерта у кримінальному провадженні: польський досвід. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 2. С. 179–182. 8. Бублик Н. С. Процесуальний статус особи, щодо якої обвинувальна діяльність здійснюється без повідомлення про підозру. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 5. С. 270–274. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.5.50>. 9. Цебинога В. Ю. Кримінальний процесуальний статус іншої особи, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування // Актуальні проблеми сучасної науки і правоохоронної діяльності : тези доп. учасників XXV наук.-практ. конф. курсантів та студентів (м. Харків, 17 трав. 2018 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Наук. т-во студентів, курсантів, слухачів, аспірантів, ад'юнктів, докторантів і молодих вчених. Харків, 2018. С. 126. 10. Луцик В. В., Глобюк І. В. Кримінально-процесуальний статус викривача: проблемні питання. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 10. С. 529–532. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-10/138>. 11. Корж В. Новий підхід до визначення основних функцій органів прокуратури та пріоритетних напрямів її діяльності. *Вісник прокуратури*. 2011. № 1. С. 68–75. 12. Косюта М. В.

Прокуратура України : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Знання, 2010. 404 с. **13.** Мичко М. І. Проблеми функцій і організаційного устрою прокуратури України : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.10. Харків, 2001. 376 с. **14.** Давиденко Л. М. Про подвійний характер прокурорської діяльності у кримінальному судочинстві. *Право і суспільство*. 2010. № 6. С. 225–229. **15.** Мовчан Г. В. Процесуальні повноваження прокурора у досудовому провадженні та в суді першої інстанції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2010. 219 с.

Надійшла до редколегії 23.04.2024

Прийнята до опублікування 29.05.2024

Hnatenko V. S. Functional component of the criminal procedural status of the Prosecutor's Office Head

The article examines the functions of the Head of the Prosecutor's Office in criminal proceedings as an integral part of his/her criminal procedural status. The existing approaches to understanding the concept of "criminal procedural status" and its analogues are identified. It is noted that the function of the head of a pre-trial investigation body differs from the function of a prosecutor - procedural supervisor (at the pre-trial investigation stage) and a prosecutor supporting the public prosecution (at the trial stages of criminal proceedings). The above is determined by the prosecutor's powers which are determined by the criminal procedure law. The expediency of distinguishing four functions of the Head of the Prosecutor's Office in criminal proceedings is emphasized: procedural guidance, public prosecution, organisational and managerial function and quasi-judicial control function. Based on the analysis of the Criminal Procedure Code of Ukraine provisions which vest the head of a prosecution body with procedural powers, the article establishes that some of these functions are exercised by the head of a prosecution body depending on his/her specific position (Prosecutor General, head of a regional prosecution office, etc.). It is also established that the approaches to determining the criminal procedural status of participants to criminal proceedings (subjects of criminal proceedings) available in the current scientific literature through the use of the terms "legal status" and "procedural status" are inaccurate, although not entirely wrong. Their use significantly expands the content of this category, which is illogical. The functions of the Head of the Prosecutor's Office in criminal proceedings constitute the core, or basis, for determining his/her criminal procedural status in general, due to the close connection of this category with his/her powers (rights and obligations) in criminal proceedings, which opens up the possibility of studying other components of his/her status. It is also worth mentioning that under martial law, in certain circumstances, the Head of the Prosecutor's Office may also perform the supervisory function of the court. These powers are unique and inherent only to the Head of the Prosecutor's Office in criminal proceedings. Thus, the Head of the Prosecutor's Office replaces the powers of the investigating judge to exercise the judicial control function, which indicates the quasi-judicial nature of such a function.

Key words: criminal procedural status, Head of the Prosecutor's Office, functions, powers, criminal proceedings.

